

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ

[Μελέτη γραφεῖσα εἰδικῶς διὰ τὰς «*Ἀθήνας*» ὑπὸ τοῦ ἐφηφισμένου καθηγητοῦ τῶν *Ἑβραϊκῶν* ἐν τῷ *Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ* κ. *Σπυρ. Παπαγιωργίου*].

[Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεςινου]

Ἰδέτε τον ὅταν μετρά χρήματα, ἢ εἰκοσόφραγα, ἢ πολυτίμους λίθους, ἢ ἐμπορεύματα· οἱ ἀπαστρέπτοντες ὀφθαλμοὶ του στρέφονται κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν· τὰ στρέφει, τὰ ξαναστρέφει, τὰ ψηλαφεῖ, τὰ ζυγίζει, τὰ ἐξετάζει, τὸ ἐπίπεδόν των, τὰς γωνίας, τὸν ἦχον, τὰ πάντα, Καὶ ὅπως τῶν ἀψύχων ἀντικειμένων, οὕτως ἔμαθε νὰ κάμνη διάκρισιν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Βλέπει τόσους καὶ τόσους, καὶ πάσης ἡλικίας καὶ πάσης προελεύσεως ἐρχομένους πρὸς αὐτὸν, εἰς τὸ κατάστημά του, εἰς τὸ γραφεῖόν του, καὶ ἀμέσως ἐκ πείρας ἐννοεῖ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν, τὸν πλουτήσαντα ἢ καταστραφέντα, τὸν χαρτοπαίκτην, τὸν φιλόδοξον, τὸν ἐρωτευμένον, τὸν ἄσωτον, τὸν φιλάργυρον, τὸν διαφθορέα, τὸν ἀθῶον. Εἶνε ἄφθαστος ὡς τραπεζίτης, ὡς ἀργυραμοιβὸς, ὡς γυρολόγος, ὡς μεταπράτης, ὡς ἐμπορος, ὡς τοκογλύφος, οὐ τὸν τύπον ἀπὸ θανάτισεν ὁ Σαίξπηρ ἐν τῷ *Σαύλω*. Ἀρκεύμενος εἰς ἐλάχιστον κέρδος ἐν τῷ

ἐμπορίῳ μετ' ἀπεριόριστου ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς ἀποβλέπει πάντοτε εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ τὴν πρόοδον. Ἐὰν ὁ χριστιανὸς δὲν ἱκανοποιῇται ἂν δὲν κερδίσῃ ἀμέσως 10, 20 καὶ 30 τοῖς ο)ο, ὁ ἑβραῖος ἀρκεῖται εἰς τὸ 1 ἢ 1 1) τοῖς ο)ο.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς τάσεως πρὸς ὕλικήν πρέοδον παραλλήλως ἔχει καὶ πρὸς τὴν πνευματικὴν καὶ διανοητικὴν καὶ τοῦτο τὸν ἐδίδαξεν ὁ ραββινισμὸς καὶ ὁ Ταλμουδισμὸς, οἵτινες συγχρόνως μετὰ τῆς ὕλικῆς τὸν ἀπασχολοῦσι μετὰ τῆς πνευματικῆς ἐργασίας. Νὰ φθάσῃ νὰ γίνῃ ραββῖνος, χαχάμ, εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ἰδανικά του ἰουδαίου καὶ θεωροῦσι μεγάλην τιμὴν καὶ εὐτυχίαν αἱ ἰσραηλιτικαὶ οἰκογένειαι, ὅταν δύνανται νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν κόλπων αὐτῶν τοιοῦτοι διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί. Ἡ ἐπιστήμη, ἢ μάθησις, ἀπὸ δισχιλίων ἐτῶν ὑπῆρξεν ἡ μόνη διάκρισις καὶ ὑπεροχὴ, ἣν ἀποδέχεται ὁ Ἰσραὴλ· εἰς τὸν σοφὸν ἀποδίδεται πᾶσα τιμὴ. «ὁ σοφὸς, ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ Ταλμουδ, προηγείται τοῦ βασιλέως, ὁ νόθος σοφὸς τοῦ ἀμαθοῦς μεγάλου ἀρχιερέως». Ἀναγράφητος ἄλλως τε κυριολεκτικῶς οὐδεὶς ἑβραῖος ὑπάρχει· διότι ἂν ὅχι ἄλλα, εἶνε ὑπόχρεως νὰ διδαχθῇ ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας τὰ ἑβραϊκὰ γράμματα, διὰ νὰ δύναται ν' ἀναγινώσῃ τὴν *Τορὰ*, τοὺς *Μιζμὲρ-λὲ-Νταβίντ* καὶ τὴν *Π. Δ.* ἐν τῇ *Συναγωγῇ* καὶ κατ' οἶκον. Οἱ μεγάλοι ραββῖνοι τοῦ μεσαιῶνος ἦσαν καὶ μεγάλοι ἐπιστήμονες, ἱατροὶ, ἀστρονόμοι, μαθηματικοὶ ποιηταί, νομικοὶ, φιλόσοφοι. Καὶ πάντοτε δὲ καὶ σήμερον

οἱ ἄριστοι ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχναι καὶ οἱ μέγιστοι πολιτευταὶ ἐν Εὐρώπῃ ὑπῆρξαν καὶ εἶνε ἰσραηλῖται. Ἡ εὐφυΐα καὶ ἰδιοφυΐα τῶν Ἰουδαίων εἰς τινα εἶνε γνωστὴ καὶ ὀνομαστή· οὐδ' ἄγνοεῖ τις ὅτι πλεῖστοι αὐτῶν διεκρίθησαν καὶ διακρίνονται ὡς δόκιμοι συγγραφεῖς, ὡς καλλιτέχναι καὶ ὡς πολιτικοὶ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑσπερίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς, μὴ ἐξαιρουμένης καὶ τῆς ἡμετέρας Ἑλλάδος. Ἡ εὐφυΐα αὕτη τοῦ Ἰσραηλίτου διεκρίνετο μὲν πάντοτε ἀλλὰ διέλαμψεν ἰδίως ἀφ' ὅτου ἐχειραφετήθη, ἀφ' ὅτου κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑκατονταετηρίδα ἠνοιχθήσαν αἱ σιδηραὶ πύλαι τῶν κατὰ πόλεις Γκέττων, ὡς ἐθάρρησαν οἱ ἑβραῖοι ν' ἀναπνεύσωσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ ἐργάζωνται ἀνύποπτοι, ἐλθόντες εἰς συγκοινωνίαν μὲ τοὺς χριστιανούς, ὅσον ὀφορὰ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς καλὰς τέχνας.

Διὰ τοῦτο τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἰσραηλιτῶν ἀπέδωκαν, πάντοτε σχετικῶς καὶ κατ' ἀναλογίαν, περισσοτέρους μεγάλους ἄνδρας, ἢ τὰ 300 ἑκατομμύρια τῶν Χριστιανῶν. Οἱ Μοῦνκ, Ὁππερι, Βρεῆλ, Βάιλ, Δέρεμβουργ, οἱ δύο Χάλεβ, ὁ Νεάνδερ, θεολόγος χριστιανὸς ἐξ Ἑβραίων, ὁ Ρενὰν ἐπίσης χριστιανὸς, οἱ Λόεμπ, οἱ δύο Δαρμότεφ, ὁ Γρέτς, οἱ δύο Ράϊναχ, ὡς φιλόλογοι, ὁ Λέμαν, ὁ Βόρμς, ὁ Λίμπερμαν, ὁ Μάυερβερ, ὁ Ἀντουόλσκυ, ὁ Ἰωσήφ Ἰσραὴλ, ὁ Χάινε καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἶνε ἐλάχιστα παραδείγματα, καὶ εἰς πάντας γνωστοὶ ὡς ἐξοχοὶ ἐπιστήμονες, καλλιτέχναι, μουσικοὶ ἐπίσης ὁ Λινδάου,

ὁ Ἀμερμπσυχ, ὁ Ὁφφεμπαχ, ὁ Μένδελ, ὁ Ρουβινστάιν, ὁ Νορδάου καὶ ἐπίσης ἡ τῶν μεγάλων γυναικῶν τῆς σκηνῆς, ἡ ὑψηλὸς Λούκκα, ἡ τραγωδὸς Ραχὴλ, ἡ Σάβερνάρ· ζωγράφων δὲ γλυπτῶν καὶ ποιητῶν ἰουδαίων ἐξόχων θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀναγράμμεν κατάλογον ὀλόκληρον· τίς ἄγνοεῖ τοὺς ἀπαραμίλλους κοινοβουλευτικούς ἀνδρες Κρεμυέ, Ράϋναλ, Λάσκερ, Βάμπεργερ, Γισεν, Λουτσάτην καὶ τὴν τριάδα τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ λήξαντος 19^{ου} αἰῶνος τὸν Βενιαμὴν Δισδράελην, τὸν Φερδινάνδον Λασσάλ καὶ τὸν Λέοντα Γαμβέτταν, ὧν ὁ τελευταῖος, καίτοι Χριστιανὸς, εἶχε πατέρα δαϊκῆς καταγωγῆς. Καὶ τίς ἄγνοεῖ τέλος τὸ πλεῖστον τῆς δημοσιογραφίας καὶ ἐφημεριογραφίας τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν μάλιστα τῆς Αὐστρίας, εἶνε εἰς χεῖρας Ἰουδαίων;

Ἀλλὰ τὸ ἰδιάζον πνεῦμα τοῦ σημερινοῦ Ἰουδαίου εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἐμπνευστικὸν καὶ χρηματιστικόν, τὸ τραπεζικόν καὶ τὸ δόσκοπικόν, καὶ εἰς τοῦτο ὁ Ἰουδαῖος, εἴπομεν, εἶνε ἄφθαστος· διὰ τοῦτο καὶ μεγαλείτερα ἐμπορικὰ καταστήματα, αἱ σιμωταὶ, αἱ τράπεζαι καὶ ἡ κίνησις ἡ χρηματιστικὴ ἄγονται καὶ φέρονται εἰς χεῖρας Ἰσραηλιτῶν. Τίς δύναται νὰ παραβληθῇ τὸν οἶκον Ρότσιλδ, διὰ νὰ φέρωμεν ἐν παράδειγμα παραλείποντες τὰ ἄλλα; Καὶ ἐν τῇ μιᾷ Ἑλλάδι τὸ αὐτὸ συμβαίνει. Τὸ ἐμπνευστικὸν καὶ αἱ χρηματιστικαὶ ἐργασίαι τῆς Θεσσα-

Στρατιωτικῶν ἐγγράφων διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ ὅπως διατάξει τὴν ἐκκένωσιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ στρατωνιζομένων ἀνδρῶν τῶν κτηρίων τῶν Πανεπιστημίων πρὸς καθαρισμὸν καὶ ἀπολύμανσιν αὐτῶν, ἵνα οὕτω καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπανάληψις τῶν μαθημάτων.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Τὸ εὐρεθὲν ἀνάγλυφον

Κατῆλθε χθὲς τὴν πρωίαν εἰς Πειραιᾶ ὁ ἑφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κ. Κουρουγιώτης ὅστις ἐξετάσας τὸ παρὰ τὴν συνοικίαν Καραβᾶ εὐρεθὲν ἀνάγλυφον ἀπεφάνθη ὅτι τοῦτο εἶνε ἔργον τοῦ 4ου π. Χ. αἰῶνος, σπανίας τέχνης καὶ σημαντικῆς ἀξίας.

Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο ἔχει πλάτος 700 περίπου ὁκάδων μεταφέρεται σήμερον ὑπὸ τοῦ ἀνευ ὄντος κ. Ἰωάν. Πρατσινάκη εἰς τὸ παραπλεύρως τοῦ ἐν Πειραιεῖ Γυμνασίου ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Τὰ εὐρήματα τῶν Δελφῶν

Ἡ ἐνταῦθα ἐδρεύουσα ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία ὑπέβαλεν εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὴν ἐκθεσιν τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῆς ἐργασίαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1912 μετὰ καταλόγου τῶν εὐρημάτων τῶν ἐν Δελφοῖς γενομένων ἀνασκαφῶν.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Οἱ κληρωτοὶ πότε καλοῦνται

Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη Βασ. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ἡμέρα κατατάξεως τῶν ἐργατῶν θαλάσσης τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ 1912 ἡ 1η Φεβρουαρίου ἔ. ἔ.

Τουρκία. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς εἰς τοὺς πληρεξουσίους τούρκους καὶ εἰς τὸν Σὲρ Γκρέν δι' ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ παῦσις τῶν ἐχθροπραξιῶν δὲν θὰ εἶνε δυνατὴ νὰ γίνῃ εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῷ ὄρωι τῆς ἀπολύτου καὶ πλήρους παραχωρήσεως τῆς Ἀδρια οὐπόλεως καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν ὑφ' ὅλων τῶν συμμάχων συγχρόνως θὰ γίνῃ τὸ ἐσπέρας τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

— Οἱ δύο ἀρχιεπίσκοποι

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 18 Ἰανουαρίου (*Ἀθηναϊκόν).— Ἰδὸν τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος, τὸ ὁποῖον ὁ Βούλγαρος ἀρχιεπίσκοπος Σαβῶφ ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Μαχμούτ Σεφκέτ πασοᾶν.

«Δημόκκα, 17 Ἰανουαρίου. Τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι τῷ ἀρχιεπισκοπῇ τοῦ Ὁθωμανικοῦ αὐτοκρατορικοῦ σιραιτοῦ.

Ἀναοινῶτι ὑμετέρᾳ ἐξοχότητι ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις ἐν Λονδίῳ διεκόπησαν.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀνακωχῆς νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι θὰ ἐπαναληφθῶσι 4 ἡμέρας μετὰ τὴν παροῦσαν δὴλωσιν. Δηλαδή τὴν προσεχῇ Δευτέραν, τὴν 7ην ὥραν τῆς ἐσπέρας.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Βουλγαρικοῦ σιραιτοῦ Σαβῶφ».

Ὁ Σεφκέτ πασοᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἔλαβε

μαηλία» ἀφικόντο εἰς Ἀλεξανδρείαν ὑπερεξήκοντα ἐπίστρατοι καὶ ἐθελονταί.

Ἐπίσης διὰ τοῦ ἐπιτεταγμένου φορτηγοῦ «Παντιάς Ράλλης» ἀφικόντο χθὲς ἐκ Μασσαλίας ὑπερτριάκοντα ἐπίστρατοι, ἀποσταλέντες τῇ φροντίδι τοῦ αὐτόθι Ἑλλήνου προξένου. — ΣΥΛΛΗΨΙΣ Ἀτμοπλοίων

Ὑπὸ τῶν περιπολούντων ἔξωθεν τῶν Δαρδανελλίων Ἑλληνικῶν ἀντιτορπιλικῶν συνελήφθη τὸ ὑπὸ Ρουμανικὴν σημαίαν ἀτμόπλοιον «Δομβρούζια» φέρων φορτίον γαιανθράκων.

Τὸ «Δομβρούζια» ὁδηγηθὲν εἰς τὴν Λῆμνον, μετεφέρθη, κατόπιν διαταγῆς τοῦ στολάρχου, εἰς Πειραιᾶ διὰ πληρωμάτων τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

Τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς ἐξετάσας τὰ ναυτιλιακά του ἐγγράφα καὶ πεισθὲν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ φορτίον προωρίζετο διὰ Ρουμανίαν ἀφῆκε τὸ πλοῖον ἐλεύθερον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του.

— Ἀναχώρησις Τούρκων Διοικητικῶν ὑπαλλήλων

Τεσσαράκοντα ἐπτὰ Διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Χίου, Μιτυλήνης, Τενέδου καὶ τῶν ἄλλων καταληφθεισῶν νήσων, ἀφεθέντες ἐλεύθεροι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀπῆλθον χθὲς διὰ τοῦ ἀγγλοαιγυπτιακοῦ «Ἰσμαηλία» κατευθυνόμενοι εἰς Σμύρνην καὶ Κων)πολιν.

Οἱ ἀπελθόντες Τούρκοι ὑπάλληλοι ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των, ἐξεφράζοντο ἐνθουσιωδῶς τόσον διὰ τὴν ἱπποτικότητα τοῦ πλήθους, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν.

φανιστὴν νεὸν ζητήμα ἰσορροπίας εἰς πᾶσι σιγμὴν καὶ αὐτὴν ὅποιαν αἱ ἑλληνικαὶ βλέψεις τολμήσουν νὰ ἐξέλθουν εἰς μῆκος περισσοτέρου χιλιομέτρου τῆς παλαιᾶς μεθορίου γραμμῆς. Ἀλλ' ὅταν ἡμεῖς ἔχωμεν τὴν μωρίαν νὰ ζητοῦμεν ν' ἀποδείξωμεν τὴν ἑλληνικότητα οὐδέποτε ἀμφισβητηθέντων Ἑλληνικῶν μερῶν, ἔχουσι καὶ οἱ Ἰταλοὶ δικαίωμα νὰ ὁμιλοῦν μετὰ τόσης σκαιᾶς ἰσχυροειδίας περὶ τῶν ἐθνικῶν μας ἰδεωδῶν.

Φαίνεται ὅτι εἶνε ἀκριβεῖς αἱ πληροφωρίαι τῆς συναδέλφου «Ἐφημερίδας» περὶ προσκλήσεως τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ νὰ χαιρετισθῇ ὡς εὐάρεστον ἀλλὰ καὶ χορησιμώτατον διὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα πολιτικὸν γεγονός.

Εἶνε ἀσυνέτῳ νὰ φαντάζεσθε τις ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑποχώρησις τις εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἡ Ἀδριανούπολις εὐρίσκειται πέραν τῆς ἀρμενικῆς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Ἐβρου. Ἐπομένως παρέχοντες οἱ Τούρκοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Δυνάμεων τὰ πέριξ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ ἐδάφη κρατοῦσι τὴν πᾶσιν μετὰ ὅλην πρὸς δυσμὰς, πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον ἑκτασίαν τῆς, ἀφίνουσι δὲ τὴν πρὸς ἀνατολὰς χωρίαν, τὰ ὅποια ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς ἡμετέρας ὥρας ἀπόστασιν διὰ τῆς γεφύρας τοῦ ποταμοῦ.